

“DENKTANK”

Afgelopen zondagavond 3 Juli ben ik alleen en dit keer zonder hond een grote wandeling gaan maken. Normaal wandel ik veel met mijn hond maar deze keer heb ik haar thuisgelaten. Ik wilde nadenken en dat lukt me niet met een actieve hond om me heen. Ik wilde nadenken over hoe het toch zo ver is gekomen dat mijn eens zo geliefde hobby langzaam maar zeker een grote bron van ergernis is geworden. Afgelopen zaterdag 2 Juli spande wat mij betreft de kroon op een seizoen dat zijn weerga niet kent wat betreft teleurstellingen en ergernissen. Het is alleen de liefde voor de duif die me nog steeds duivenliefhebber houdt. Het spelletje en alles wat er omheen plaats vindt ben ik spuugzat. Als ik naar mijn leven kijk dan is er buiten de duiven haast niets meer waar ik tijd en ruimte voor heb.

Veel energie

Neem een gewone dag als voorbeeld, een doorsnee dag van afgelopen week. Ik laat dan om 6 uur de duivinnen vliegen. Om kwart over 7 de doffers om half 9 de jonge duiven. Ondertussen snel ontbijten en dan de jonge duiven wegbrengen. Dan snel boodschappen doen en of snel een noodzakelijk sociaal contact onderhouden en om half 5 beginnen de trainingen opnieuw. Dit gaat al weken zo en het gebeurt dat ik na achten pas kan eten. Dit is het leven van een duivenmelker geworden en toch is dit in principe geen probleem mits daar iets leuks of prettigs tegenover staat. En dat iets prettigs of leuks is in geen velden of wegen te bekennen de laatste tijd. Wel ergernis en frustratie aan de lopende band en dat kan toch niet de bedoeling zijn van een hobby. Neem mijn prachtige en kwalitatief perfecte jonge duivenkolonie. Met liefde en zorg gekweekt en zonder enig probleem opgegroeid. Bijna iedere bezoeker stond zich te vergapen als men deze prachtige groep jonge duiven in de ren zagen rond kleppen. Ze traiden als gekken en vlogen met gemak anderhalf uur. Ordentelijk opgeleerd komt dan de tijd dat ze in

de club mee moeten om daar ook op geleerd te worden.

Opiëren

Dan vlak voor het weekend van de eerste opleer vlucht wordt er in de club gevraagd wie van de leden er mee willen doen. Dan hoor je dat heel veel liefhebbers niet mee doen omdat de jonge duiven ziek zijn. Je weet dan zeker dat je prachtige jonge duiven kolonie met deze duiven in de mand gaan komen en ook besmet gaan worden. Maar je moet mee doen of je wilt of niet. Ergernis is er, maar toch ingekorfd voor Meer op maandagavond voor amper 50 km. Dinsdag morgen net voor de middag wordt besloten door de lossings-commissie om de duiven niet te lossen maar om ze te gaan voeren en te laten staan tot woensdag. Ongelooflijk maar waar en dit op de praktisch langste dag van het jaar. Ergernis viert weer hoogtij. (Ik ben diezelfde dag om half 3 mijn jonge duiven van de tweede ronde nog op gaan leren niet ver van de plaats waar mijn 1e ronde in de vrachtwagen stonden te wachten tot woensdag). Dan worden ze op woensdag gelost na 9 uur met vlak achter hun aan de hele meute jonge duiven van afdeling 6 Noord-Holland. Elke jonge duif die niet in een streep naar huis toe vliegt (de meeste dus) wordt door de Noord Hollandse duiven opgeveegd en verdwijnt richting Noord-Holland. De gevolgen hoef ik niet op te schrijven maar weer ergernis alom. Dan korf ik 38 jonge duiven in voor Duffel op 2 Juli. Samen met de buurman staan we gezellig op de jonge duiven te wachten op een door ons geschatte en berekend tijdstip. Veel te laat komt er een duif aan vliegen uit het Noordoosten in plaats van uit het Zuidwesten. En zo druppelt de een na de andere duif richting huis. Als de avond valt moet ik er nog 10. (1 van deze 10 krijg ik opgegeven uit België, dood onder de hoogspanningsleidingen op weg naar huis). In de club een en al komer en kwel om de vermiste en verdwaalde jonge duiven. Dan komt de genadeslag als we de uitslag lijst bekijken. Er zijn ongeveer 5000 jonge duiven in concours en de eerste

honderd prijzen op de lijst komen op 2 duiven na uit 2 duivenclubs uit Gouda en uit Reeuwijk. En van die eerste honderd prijzduiven zijn de helft van de prijzen van 1 liefhebber. (36 binnen 1 minuut) Om nog wat dieper op dit fenomeen in te gaan zal ik een voorbeeld geven van een duivenclub vlak bij de plaats waar ik woon, namelijk Lekkerkerk. Daar heeft diezelfde liefhebber maar liefs 160 duiven geconstateerd en op de uitslag lijst staan voordat prijs 5 in deze club wordt verdiend. Deze prijs 5 is ook gelijk de laatste prijzduif in kringverband van de hele club in Lekkerkerk. En die wordt gewonnen door een respectabele liefhebber die 38 duiven mee heeft, 1 prijs wint en toevallig ook hier in Krimpen a/d Lek woont. Ik vind dit geen nederlaag maar meer een soort pure vernedering waar als de spelregels niet worden aangepast geen einde aankomt en zelfs nog zal gaan verergeren. Maar wil ik dit spelletje nog wel meespelen? Wil ik 14 uur dagelijks en 7 dagen in de week mijn uiterste best blijven doen om zaterdag zo'n lijst te lezen en me kapot te ergeren wetende dat dit alleen maar erger gaat worden. En niets te maken heeft met kwaliteit maar met een zorgvuldig uitgewerkt en doorgevoerd systeem. Ik woon hier prima naar mijn zin in Krimpen a/d Lek maar als ik niet naar Reeuwijk of Gouda verhuis zullen de verschillen alleen maar groter worden. Deze negatieve gedachten maken me niet vrolijk.

Nog meer ergernissen

Dan hebben we ook een nieuwe lossing commissie die bij mij niet alleen ergernis maar zelfs agressie op roept. Ik kan me de tijd niet herinneren dat ik agressie heb gevoeld maar deze mensen hebben het toch voor elkaar gekregen. Deed ik in de vorige column al mijn beklag het is alleen maar erger geworden. Besluiteloosheid en veel te laat of helemaal niet communiceren wekt agressie en boosheid op. Onze club heeft een brandbrief naar het afdelingsbestuur gestuurd met een a4'tje vol met klachten over deze lossing commissie. Dan hebben we ook nog het IWB als een bron van ergernis. Ik

heb in principe niets tegen zo'n commissie. Maar wat voegt deze commissie nu eigenlijk toe. Buiten occlusie fronten, troggen en nog een aantal woorden op teletext waar een normale duivenliefhebber niets mee kan brengen deze heren vooral angst voor beren en leeuwen in duivenland. En als er werkelijke zware ellende plaats vind zoals Breda afgelopen weekend dan zien ze dit blijkbaar ook niet. Ze adviseren voornamelijk wachten tot 9 uur.

Afgelopen zaterdag ook weer zo'n bericht waar je niets mee kunt. Om 9 uur gunstig als de bewolking verdwijnt maar als de bewolking verdwijnt neemt de inversie toe. Gevolg veel LC wachten tot het geadviseerde tijdstip en dan lijkt het wel weer een race om alles zo snel mogelijk te lossen. Met jonge duiven op hun eerste leer vluchten moeten we dat zien te voorkomen. Ergernis viert weer hoogtij!!

Duivensport uit het drijfzand

Afgelopen week hebben we nationaal Châteauroux gespeeld en wat ik enkele jaren terug in mijn columns al voorspelde is nu voor iedereen in heel Nederland toch wel zichtbaar aan het worden. Als de zuidwesten wind niet steeds harder was gaan waaien dan hadden die enkele superduiven (op de verdere afstanden) die nu het feestje rondom Reeuwijk nog enigszins hebben verstoord dat ook niet voor elkaar gekregen. Veel top hokken en ontwikkelde liefhebbers in de rest van Nederland zullen nu gevoeld hebben waar ik al jaren over geschreven heb en in forums door het hele land uitgebreid besproken heb. Misschien een tip voor het nieuwe NPO bestuur. Denk eens na over een "Denktank". Een groep onafhankelijke deskundige liefhebbers en enkele goed opgeleide niet duivenliefhebbers die met elkaar moeten proberen om de duivensport uit het drijfzand te trekken. Na dit seizoen ben ik bang dat heel veel liefhebbers het voor gezien houden als er ergens geen lichtje gaat branden. Misschien ben ik er daar ook wel een van. De ergernis viert hoogtij en als daar geen verandering in komt laat ik me daar niet door verteren en opbranden en stop ik. Zeker als je weet (dat buiten het grillige weer) 90 % van al die ergernissen gewoon weggenomen kunnen worden door een aantal daadkrachtige maatregelen. Je kunt als NPO bestuur niet blijven pappen en nat houden en de kool en de geit willen sparen. Niet met zoveel ontevreden liefhebbers: "De kruik gaat zo lang te water tot hij barst"